

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Uzp 387/2012
16.11.2012. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Živković, predsednika veća, Olge Đuričić i Snežane Andrejević, članova veća, sa savetnikom suda Radojkom Marinković, kao zapisničarem, odlučujući po zahtevu D.I. iz N.P., za preispitivanje sudske odluke - presude Upravnog suda I-1 U 23435/10 od 13.07.2012. godine, uz učešće protivne stranke Ministarstva rada i socijalne politike Republike Srbije, čiji je pravni sledbenik Ministarstvo rada, zapošljavanja i socijalne politike Republike Srbije, u predmetu prestanka radnog odnosa, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 16.11.2012. godine, doneo je

P R E S U D U

Zahtev se UVAŽAVA, UKIDA presuda Upravnog suda I-1 U 23435/10 od 13.07.2012. godine i predmet vraća Upravnom sudu na ponovno odlučivanje.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom odbijena je tužba tužioca D.I. iz N.P. podneta protiv rešenja Ministarstva rada i socijalne politike Republike Srbije broj 118-00-8/18/2010-05 od 10.05.2010. godine, kojim je odlučeno da tužiocu, neraspoređenom državnom službeniku, prestaje radni odnos u Ministarstvu rada i socijalne politike Republike Srbije zaključno sa 20.05.2010. godine i da mu se isplaćuje otpremnina u iznosu od 567.826,47 dinara najkasnije do 20.05.2010. godine.

U zahtevu za preispitivanje pobijane presude, ponavljajući navode iz tužbe, podnosilac posebno ističe da za donošenje rešenja o prestanku radnog odnosa po sili zakona nije ispoštovan rok od dva meseca od kada je postao neraspoređen, kao ni ponuda da bude razmešten na novo radno mesto u bilo kojoj službi. Nadalje, navodi da je na rešenje kojim je utvrđeno da je neraspoređen počev od 19.03.2012. godine uložio žalbu o kojoj je odlučeno rešenjem Žalbene komisije Vlade od 27.04.2010. godine. Ukazuje da postoji neujednačena sudska praksa po istom pravnom pitanju i u tom smislu navodi odluku Upravnog suda donetu u predmetu U 23549/10 od 19.05.2011. godine. Predlaže da Vrhovni kasacioni sud uvaži zahtev i preinači pobijanu presudu.

U odgovoru na zahtev protivna stranka smatra da su navodi u zahtevu neosnovani i da je pobijanom presudom na pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje pravilno primenjeno materijalno pravo. Predlaže da sud zahtev odbije kao neosnovan. Postupajući po podnetom zahtevu i ispitujući pobijanu presudu u granicama zahteva, u smislu člana 54. Zakona o upravnim sporovima ("Sl. glasnik RS" broj 111/09), Vrhovni kasacioni sud je našao:

Zahtev je osnovan.

Prema obrazloženju pobijane presude, pravilna je odluka tuženog da tužiocu koji nije raspoređen u vremenskom periodu od dva meseca počev od 19.03.2010. godine prestaje radni odnos sa 20.05.2010. godine. Ovo iz razloga što iz spisa predmeta nesumnjivo proizilazi da je konačnim i pravnosnažnim rešenjem Ministarstva rada i socijalne politike Republike Srbije broj 112-01-90/3/2010-05 od 05.03.2010. godine utvrđeno da tužilac kao državni službenik u tom Ministarstvu postaje neraspoređen počev od 19.03.2010. godine, pa je pravilnom primenom člana 131. stav 1. tačka 3. Zakona o državnim službenicima, doneto osporeno rešenje kojim je utvrđeno da mu radni odnos prestaje po sili zakona po proteku dva meseca od kada je postao neraspoređen.

Ocenjujući zakonitost pobijane presude Vrhovni kasacioni sud nalazi da iz obrazloženja pobijane presude i dostavljenih spisa koji se odnose na predmet upravnog spora ne proizilazi osnovanost zaključka Upravnog suda da je osporeno rešenje doneto pravilnom primenom člana 131. stav 1. tačka 3. Zakona o državnim službenicima ("Sl. glasnik RS" 75/05... 104/09). Navedenom zakonskom odredbom je izričito propisano da državnom službeniku prestaje radni odnos po sili zakona ako je neraspoređen a ne bude premešten na drugo radno mesto, narednog dana od proteka dva meseca od kad je postao neraspoređen. Odredbom člana 132. st. 1. Zakona o državnim službenicima je propisano da o tome da je državnom službeniku prestao radni odnos po sili zakona rukovodilac donosi rešenje kojim utvrđuje razlog zbog koga je radni odnos prestao i dan kad je radni odnos prestao. Polazeći od navedenih zakonskih odredbi, po nalaženju Vrhovnog kasacionog suda, rešenje iz člana 132. Zakona o državnim službenicima, kojim rukovodilac utvrđuje da je državnom službeniku prestao radni odnos po sili zakona iz razloga propisanih članom 131. st.1. tač.3. Zakona o državnim službenicima, može biti doneto tek kada su ispunjeni svi uslovi propisani tom zakonskom odredbom, dakle da je konačnim rešenjem nadležnog organa utvrđeno da je državni službenik postao neraspoređen, da nakon toga nije premešten na drugo radno mesto i da je protekao rok od dva meseca od dana kada je postao neraspoređen.

Prema obrazloženju pobijane presude Upravni sud je našao da je pravilna odluka tuženog da tužiocu koji nije raspoređen u vremenskom periodu od dva meseca, počev od 19.03.2010. godine, prestaje radni odnos sa 20.05.2010. godine, jer je konačnim i pravnosnažnim rešenjem Ministarstva rada i socijalne politike Republike Srbije broj 112-01-90/3/2010-05 od 05.03.2010. godine utvrđeno da tužilac kao državni službenik u tom Ministarstvu postaje neraspoređen počev od 19.03.2010. godine. Međutim, iz dostavljenih spisa se vidi da je osporeno rešenje doneto 10.05.2010. godine, dakle pre isteka navedenom zakonskom odredbom propisanog roka od dva meseca od kada je tužilac postao neraspoređen. Podnosilac zahteva u tužbi nije istakao da je osporeno rešenje doneto pre isteka dva meseca od kada je postao neraspoređen. Sud, prema članu 41. stav 1. Zakona o upravnim sporovima zakonitost osporenog upravnog akta ispituje u granicama zahteva iz tužbe, ali pri tom nije vezan razlozima tužbe, pa Upravni sud u obrazloženju pobijane presude nije dao ocenu ove odlučne činjenice, odnosno da li su u vreme donošenja osporenog rešenja bili ispunjeni svi uslovi da tužiocu iz razloga propisanih članom 131. stav 1. tačka 3. Zakona o državnim službenicima prestane radni odnos po sili zakona. Kako je, saglasno napred navedenim zakonskim odredbama, ova ocena od bitnog uticaja na pravilnu primenu materijalnog zakona u ovoj upravnoj stvari, Vrhovni kasacioni sud nalazi da iz obrazloženja pobijane presude i priloženih dokaza ne proizilazi pravilnost odluke iz dispozitiva te presude i zaključka datog u obrazloženju da osporenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužioca.

Sa iznetih razloga, Vrhovni kasacioni sud je na osnovu člana 55. stav 3. Zakona o upravnim sporovima ("Sl. glasnik RS" br. 111/09) odlučio kao u dispozitivu ove presude i predmet vratio Upravnom sudu koji je dužan da raspravi pitanja na koja mu je ukazano ovom presudom.

PRESUĐENO U VRHOVNOM KASACIONOM SUDU

dana 16.11.2012. godine, Uzp 387/2012

Zapisničar,

Radojka Marinković,s.r.

Predsednik veća - sudija

Snežana Živković,s.r.